

Acest templu este trupul nostru. Să ne păzim de această sfărâmare a noastră și să postim cu umilință, cu dorința de a fi mai buni, mai curați, mai iertători. Să fim noi înșine ca niște lumini — ca să ne putem apropia de marea lumină a Învierii, să fim niște locașuri curate, în care să aibă loc Dumnezeu în noi.

Foarte mulți încalcă acest post. Sunt părinți care nu postesc și nu-i lasă nici pe copii să postească: „Te-ai prosti, cum să postești? Nu mai posti, pierzi examenele!” Nu-i așa. Dimpotrivă, postul luminează mintea, postul e o mare bucurie pentru trupul nostru. Dacă ne abținem să mâncăm de câte ori vrea gura, se reînnoiește organismul. Chiar dacă ne este foame, mai răbdăm puțin. Pentru ca postul este poruncă, frați creștini, și trebuie să plinim aceste porunci.

Dacă încalci postul, îl încalci în contul tău. Pentru că orice fapta bună sau rea

este înscrisă undeva de Cel care ține „contabilitatea” vieții noastre, Acela care ne-a spus că în Ziua Judecării, omul va fi tras la răspundere pentru orice cuvânt rostit în desert, prostii, spurcăciuni, murdării și orice cuvânt deșert. Și e cumplit, frați creștini! Dacă vom da seama pentru fiecare cuvânt deșert, desigur și celelalte fapte vor fi surprinse undeva, într-o „contabilitate” foarte precisă: orice faptă, fie bună, fie rea. Nu vom putea scăpa, frați creștini, de acest examen de la sfârșitul vieții noastre — și nu știm când va veni acest examen. Îl dăm în fața unei comisii cumplite, în care Judecătorul suprem este însuși Dumnezeu, Cel care le știe pe toate. Iar în Împărăția Luminii, binele nu poate fi amestecat cu răul.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni:** 14 martie / 18:00 – Canonul cel Mare
- **Mărti:** 15 martie / 18:00 – Canonul cel Mare
- **Miercuri:** 16 martie / 18:00 – Canonul cel Mare
- **Joi:** 17 martie / 18:00 – Canonul cel Mare
- **Vineri:** 18 martie / 18:00 – Paraclisul Maicii Domnului
- **Sâmbătă:** 19 martie / 08:30 – Sfânta Liturghie și Parastas
/ 18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică:** 20 martie / 08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ Duminica I din Post (a Ortodoxiei)

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

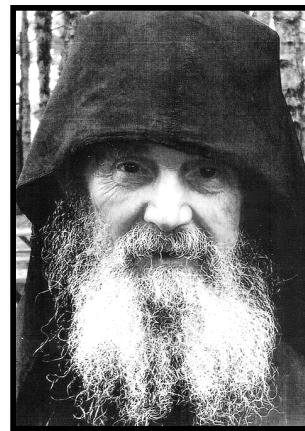
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 157 / 13 martie 2016

ÎN JURĂTURA (HULA) ESTE CRIMA CRIMELOR

Un om a venit în Munte având ca la vreo 60 de ani și îmi zice: „Părinte, știi, înjur. Am fost și pe-aici și pe la părintele cutare și am continuat să înjur și știu că e rău”.

„Nu știi cât de rău este!”, îi zic. Și încep să-i fac o analiză a înjurăturii și a hulei, ce înfricoșător păcat este acesta. Inima ta funcționează ca un ceas, îi zic, tic-tac, tic-tac. Dar dacă Dumnezeu îți va opri inima? Dacă hotărăște asta în dreptatea Lui? Acum te rabdă și te păzește. Dar dacă mâine stă să ți se oprească inima și pleci din viața aceasta? Îl vei vedea pe Judecătorul! Te vei întoarce spre Preasfânta să-i ceri ajutorul, dar nici pe Preasfânta nu ai lăsat-o în pace. Și pe ea ai hulit-o!

De la cine vei cere ajutorul? Te vei afla față în față cu Dumnezeu pe care L-ai hulit, cu Cel înjurat de tine în toată viața ta! Ce milă?

PĂRINTELE EFREM FILOTEITUL DIN ARIZONA

Cuviosul Efrem (n. 1927) este unul dintre cei mai renumiți părinți ortodocși contemporani, singurul ucenic de chilie al lui Gheron Iosif Isihastul (+ 1959) pe care-l mai avem în viață, lângă care s-a nevoit timp de 12 ani, ctitor a 17 mănăstiri ortodoxe în America de Nord.

Deja vei primi sentința din conștiința ta. Conștiința ta te va condamna! Nici nu vei avea nevoie să-L vezi pe Judecător. Conștiința ta este Judecător! Prin urmare, omule, acum ce vei face? Iată, zici că ai adormit. Și în această clipă se oprește inima și nu te mai scoli. Unde te vei duce?

Apoi cică ți-a greșit nevasta, ți-a greșit copilul, ți-a greșit cutare sau cutare [și de asta ai înjurat]. Bine, nimic de zis, dar dacă un om ți-a făcut un bine pentru cel mai mic lucru sau să presupunem că pentru un lucru mare, ți-a scăpat viața ta, și să zicem că femeia sau copilul tău îți greșește cu ceva, este cu putință să-ți închipui că tu atunci te vei apuca să-l înjuri pe binefăcătorul tău pentru că ți-au greșit ei? Nu, îmi zice. Și ce este cel care ți-a scăpat viața aceasta trupească pe lângă Cel care te scoate din veșnica osândă, Acela Care te-a făcut om? Această existență a ta este din înseși mâinile lui Dumnezeu, de la Dumnezeu este, și tu în continuu Îl hulești și Îl înjuri, după ce că faci și alte nenumărate păcate? Stă în mâinile lui Dumnezeu să-ți taie viața, să te condamne și să te arunce în osândă. Ce vei face?

Să zicem că se joacă afară copiii tăi și tu stai și îi privești și într-o clipă încep să se ciondănească între ei și încep să te înjure pe tine. Tatăl meu așa și pe dincolo. Ce-ai face? Nu i-ai omorî în bătaie? Și ești și om, și păcătos, și pământesc și într-o clipă zici: „Nu este corect ce mi-au făcut!”.

Și într-adevăr, nu este corect ceea ce fac, să te înjure pe tine, tatăl lor, după

atâta adorare de care ai avut parte în jocul lor. Și viața aceasta este un joc, aici jos, îi zic. Și ție îți greșește cutare sau cutare și tu ajungi să-L înjuri pe Tatăl tău cel ceresc și pe Mama ta cea cerească! Cine este Preasfânta? Cine ne păzește de urgia lui Dumnezeu? Nu ne păzește Preasfânta? Și tu o înjuri!

A venit, nenorocitul, anul următor și îmi zice: „Părinte nu am mai înjurat”. Când un agricultor ară ogorul lui și îl seamănă și apoi începe să vadă rodul, nu se bucură de rod? Așa este și duhovnicul, când vede, să zicem, că mica lui încercare, cei doi bani ai văduvei, au adus un rod lui Dumnezeu, spre slava lui Dumnezeu, pentru că a încetat să-L înjure pe Dumnezeu. Diavolul l-a pus și l-a înjurat pe Dumnezeu în continuu. Acesta este mare lucru, ca să se mântuiască acest om! Și de îndată ce va înceta să-L înjure pe Dumnezeu, va veni și binecuvântarea lui Dumnezeu!

Nu poate înțelege cineva că păcatul păcatelor și crima crimelor este hula. Diavolul Îl hulește pe Dumnezeu pentru că acela Îl are vrăjmaș deschis. Gata, zice, s-a sfârșit, este vrăjmașul. Tu nu spui acestea. Tu zici că-L iubești pe Dumnezeu. Dar eu Îl iubesc pe Hristos. Atunci cum Îl înjuri?

Dar îi spun, omule al meu, acum, dacă te vede un om necredincios, că tu Îl înjuri pe Dumnezeul tău, va spune acesta: „Eu pe dumnezeul meu nu îl înjur”, care este un idol. Înțelegi? Și te vede pe tine, care spui că Dumnezeu Cel în care crezi este adevăratul Dumnezeu, că atunci când altcineva îți greșește cu ceva, tu îndată Îl lovești pe

PĂRINTELE SOFIAN (BOGHIU)

POSTUL SUFLETESC

Fiți foarte atenți ca nu cumva prin postul acesta fizic să-l pierdem pe cel sufletesc. Păziți-vă, să postiți și cu inima și cu această hotărâre de a vă curăți pe dinăuntru. Mai ales gura și ochii și limba să postească, altfel pierdem toată osteneala postului. Păziți-vă de aceste răutăți ale gurii și ale inimii, care spurcă omul cel dinlăuntru. Unul nu mănâncă de dulce, dar îl mănâncă pe celălalt, îl sfâșie ca un lup. Altul postește, dar nu vorbește ani de zile cu vecinul său, cu colegul de la serviciu. Nu așa! Împăcarea e prima faptă bună pentru post. Împăcați-vă unii cu alții. Nu așa: „Cum, să mă plece eu? El mi-a făcut, el mi-a zis...”. Nu, nu așa! Pleacă-te tu, smerește-te tu, calcă-ți tu pe inimă, că va fi spre folosul tău. Împăcarea este o condiție dumnezeiască, fără de care postul rămâne o osteneală zadarnică și suntem pierduți, frați creștini.

Postul înseamnă mai ales această abținere de la orice faptă rea, de la orice gând păcătos. Suntem temple ale Duhului Sfânt, ființa omenească este biserică, este o biserică extraordinar de prețioasă și aceste răutăți ne spurcă, frați creștini.

Spune undeva Sfântul Pavel: „De va batjocori cineva acest templu, îl va sfărâma Dumnezeu pe el...”

Dumnezeu. Îți va spune acest om că nici nebunul nu face asta, nici cel în toate mințile. Acest lucru este un oximoron. Omul hulitor este un monstru, ceva împotriva firii. De vreme ce Îl înjură pe Dumnezeu lui, în clipa în care altcineva îi greșește, omul este un monstru, o pocitanie. Și chiar în mijlocul acestei monstruoziții vine Dumnezeu pentru o clipă să-i spună: „Fiul meu, toate ale tale le iert. M-ai înjurat, M-ai călcat în picioare, M-ai făcut așa și așa, pe toate ți le iert, treci înlăuntru. Numai spune-Mi că ai făcut acestea. Este atât de greu să faci o recunoaștere a greșelilor tale? Du-te și spune adevărul că ai făcut-o, mărturisește-o la duhovnic!” Și de îndată ce o mărturisește omul, s-a dezlegat nodul gordian. Datoria s-a uitat, s-a stins. A trecut înlăuntru! Să vezi acum în Împărăția cerurilor că sunt două milioane de hulitori! Și spui, toți aceștia sunt iertați? Minunile lui Dumnezeu! Minunile lui Dumnezeu! De aceea zic și Părinții: Nu din pricina amenințărilor lui Dumnezeu să te temi, ci să te temi de El pentru dragostea Lui! Când rănești dragostea Lui și o nesocotești. Continuându-ți astfel viața îți aduni mânie în ziua mâniei și descoperirii lui Dumnezeu! După aceea s-a terminat! Iată! Îți va zice ție Dumnezeu: „Te-am iubit, te-am iertat, te-am răbdat, te-am hrănit, ți-am dat bunătați, și tu ai continuat să mă hulești! Acum ce să-ți fac? Te-am așteptat, te-am așteptat, ți-am dat atâtea și atâtea prilejuri, și tu nu ai prins aceste ocazii! Ce aștepti? Să iasă sufletul tău?”.

Sursa: doxologia.ro